

дира на войската предложилъ на каймакамина, щомъ се оттеглятъ турцитѣ, войската да запали града и да се впусне на грабежъ. Каймакамина не останалъ съгласенъ и командира не се рѣшилъ. Обаче, като преминавала войската презъ нощта изъ чаршията, той допусналъ да чупятъ вратитѣ и кепенцитѣ на дюгенитѣ и вървешкомъ да грабятъ каквото могатъ да носятъ съ себе. По примѣра на войската впуснали се и бashiбозуцитѣ, та много нѣщо ограбили. Всякой единъ билъ претоваренъ съ стока. Чупението на вратитѣ и кепенцитѣ по цѣлий градъ се чувало, нъ никой отъ бѣлгаретѣ не се рѣшавалъ да излѣзе на вѣнь и да види какво се върши.

Сутренята всичко било тихо и мирно. Никакъвъ гласъ, шумъ и тропотъ не се чувало. Нито единъ турчинъ изъ улицитѣ не се мѣркалъ. Нѣ и отъ гражданитѣ никой не знаилъ за избѣгванието на турцитѣ, освѣнъ Кара-Иванъ комуто каймакамина съобщилъ още вечеръта. Сѫщо и свящ. Никола Димитровъ се извѣстилъ сутренята отъ единъ свой приятелъ турчинъ когото съзрѣлъ на улицата отъ прозореца на кѫщата си. Священника отишель и намѣрилъ нѣкои скрити по таваните граждани, явилъ имъ за избѣгванието на турцитѣ, впуснали се къмъ склада, въоржили се добре и заловили крайщата на града.

Мнозина отъ турцитѣ оставили сѣмействата ся вѣнь отъ града и повърнали се за плячка. Нѣ бѣлгаретѣ като заловили позиция, едного убили, нѣколцина черкези ранили, които помислили че русситѣ сѫх влезли въ града, избѣгали и вече не се видѣли.

На 16-и въ ч. около 10 пр. пл. русситѣ пристигнали въ града и съ неоцисана радостъ посрещнати отъ населението. Слѣдъ малко пристигналъ князъ Дондуковъ Корсаковъ, и въ цѣрквата отслужили молебенъ. Свящ. Н. Димитровъ исчель: „Нинѣ отпушаеши раба твоего Владико . . . .“ „Очи мои видѣста спасение . . . .“ и казаль че руский царь е Мойсей испратенъ да избави бѣлгарския народъ . . . . Най-послѣ извикалъ: „Да живѣе руский царь, да живѣе храбрата русска войска“. Князъ Дондуковъ останалъ трогнатъ отъ това привѣтствие.

Бashiбозуцитѣ убили около града Чобанъ Стояна отъ с. Муратли, койго дохаждалъ съ дѣщера си въ града. Убили сѫщо Тодора и Димитра Иванови агаджии които пристигали отъ Кеменлари.